

Eino Leino - Nocturne

Ruislinnun laulu korvissani,
tähtäpäiden päällä täysi kuu;
kesäyön on onni omanani,
kaskisavuun laaksot verhoutuu.
En mä iloitse, en sure, huokaa;
mutta metsän tummuus mulle tuokaa,
puunto pilven, johon päivä hukkuu,
siinto vaaran tuulisen, mi nukkuu,
tuoksut vanamon ja varjot veen;
niistä sydämeni laulun teen.

Sulle laulan, neiti kesäheinä,
sydämeni suuri hiljaisuus,
uskontoni, soipa säveleinä,
tammenlehvä-seppel vehryt, uus.

En mä enää aja virvatulta,
onpa kädessäni onnen kulta;
pienentyy mun ympär elon piiri,
aika seisoo, nukkuu tuuliviiri,
edessäni hämäräinen tie
tuntemattomahan tupaan vie.